

ol. 42

Sprawozdanie

Wydziału krajowego względem uwolnienia budynków nowo-wybudowanych, przebudowanych lub dobudowanych od opłaty dodatku do podatku dla funduszu krajowego.

Wysoki Sejmie!

W zeszłej kadencji powziął Sejm krajowy na posiedzeniu dnia 30. Grudnia 1866. następującą uchwałę:

„Budowle po ogłoszeniu niniejszej uchwały w miastach Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Księstwem Krakowskiem nowo wybudowane, przebudowane lub dobudowane uwalniają się od płacenia dochodów do podatku domowo-czynszowego dla funduszu krajowego, i dla funduszu oswobodzenia gruntowego, na ten sam przeciąg czasu, przez który w moc obowiązujących ustaw nie będą pociągane do opłaty podatku domowo-czynszowego dla Skarbu Państwa.“

Uchwała ta przedłożona została przez c. k. Prezydum Namiestnictwa Najjaśniejszemu Panu co do uwolnienia od dodatku do podatku dla funduszy indemnizacyjnych, a pismem c. k. Prezydum Namiestnictwa z dnia 13. marca b. r. do l. 2446 zawiadomiony został Marszałek krajowy, że Najjaśniejszy Pan postanowieniem z dnia 28. lutego b. r. nie raczył dać najwyższej sankcyi tej uchwale ze względu na stan bierny funduszy indemnizacyjnych.

Ta zatem część uchwały, która się tyczy uwolnienia nowych budynków od opłaty dodatku do podatku dla funduszu krajowego, nie będąc nawet przedkładaną Najjaśniejszemu Panu do najwyższej sankcyi, bo przedkładaną być nie potrzebuje, nie została ściśle biorąc odmówieniem sankcyi uwolnienia od opłaty dodatków dla funduszu indemnizacyjnego naruszoną. Wydział krajowy był jednakże jednogłośnie zdania, iż każda uchwała Sejmu krajowego uważana być musi jako nierozdzielna całość, której pod żadnym pozorem nikomu rozrywać nie wolno. Ztąd też musiał on uznać, iż odmówieniem najwyższej sankcyi jednej części wzmiankowanej uchwały runęła cała uchwała, i dlatego nie zarządził ogłoszenia w Dzienniku Ustaw krajowych tej jej części, która najwyższej sankcyi nie potrzebuje, a tem samem uwolnienie nowych budynków od opłaty dodatku do podatku dla funduszu krajowego nie wprowadził w życie.

Wydział krajowy sądzi jednakże, iż odpowie ogólnemu życzeniu Wysokiego Sejmu, przedkładając Mu obecnie do uchwalenia wnioski o uwolnienie nowych budynków od opłacania dodatku dla funduszu krajowego.

Raczy Wysoki Sejm uchwalić:

„Budowle po ogłoszeniu niniejszej uchwały, w miastach Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielk. Księstwem Krakowskiem nowo-wybudowane, przebudowane lub dobudowane, uwalniają się od płacenia dodatku do podatku domowo-czynszowego dla funduszu krajowego na ten sam przeciąg czasu, przez który w moc obowiązujących Ustaw nie będą pociągane do opłaty podatku domowo-czynszowego dla Skarbu Państwa“

Marszałek krajowy:

Leon książę Sapieha r. w.

Członek Wydziału krajowego:

Kazimierz Grocholski r. w.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 28. marca 1867.

